

Algemene Raad-Weigering stageverklaring uit te reiken

Het verloop van de procedure

Bij brief van 18 mei 1990 is Mr X verder ook te noemen appellant, bij de Algemene Raad in beroep gekomen van de beslissing van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Y, verder ook te noemen Raad van Toezicht, als vervat in de brief van die Raad van Mr X van 23 april 1990. Bij die beslissing heeft de Raad van Toezicht appellant niet ontvankelijk verklaard in zijn verzoek tot uitreiking van een stageverklaring, aangezien hij de hoedanigheid van advocaat mist. Appellant is bij brief van 30 mei 1990 opgeroepen om ter zitting van de Algemene Raad zijn standpunt nader toe te lichten. Bij brief van gelijke datum is de Raad van Toezicht gewezen op zijn bevoegdheid ter zitting inlichtingen te verschaffen. De wederzijdse standpunten zijn ter zitting van de Algemene Raad van 2 juli 1990 te Z toegelicht door appellant enerzijds, en door Mr W namens de Raad van Toezicht anderzijds. De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken. De aan de voet van deze beslissing vermelde leden van de Algemene Raad namen deel aan de zitting. Voorts was aanwezig Mr T, secretaris.

Termijn

Het beroep is tijdig ingesteld.

De feiten

Appellant is op 31 mei 1979 beëdigd als advocaat en procureur in het arrondissement Y. Op 28 april 1982, derhalve nog juist binnen de drie jaren na de beëdiging, is appellant geschrapt van het tableau op grond van de beslissingen van het Hof van Discipline van 19 april 1982, nr. 626 en nr. 666. De Raad van Toezicht heeft hem toen geen stageverklaring gegeven. Appellant heeft daarom toen ook niet gevraagd. Appellant heeft in de loop van 1989 en begin 1990 zijn voornemen zich als advocaat en procureur in het arrondissement B te laten inschrijven, besproken met de Raad van Toezicht aldaar. De Raad van Toezicht in het arrondissement B heeft appellant onder meer gewezen op het ontbreken van een stageverklaring. Appellant heeft vervolgens op 20 februari 1990 de Raad van Toezicht te Y alsnog verzocht om een stageverklaring. De Raad van Toezicht heeft appellant bij beslissing van 23 april 1990 niet -ontvankelijk verklaard op grond dat bij - kort samengevat - de hoedanigheid van advocaat mist die benodigd is om in aanmerking te komen voor een verklaring van voltooide stage. Appellant heeft op 19 april 1990 inschrijving verzocht als advocaat en procureur in het arrondissement B. De Raad van Toezicht te B heeft daartegen verzet gedaan op 18 mei 1990, waartegen appellant beklag bij het Hof van Discipline heeft gedaan op 19 juni 1990, op welk beklag nog niet is beslist.

Het oordeel van de Algemene Raad

De wet van 2 februari 1989 (Stb.15) tot wijziging van de Advocatenwet en de Stageverordening 1988 bevatten overgangsbepalingen, respectievelijk artikel II sub c en artikel 20 (Adv.bl. 1989, p. 9 en 14). Volgens deze overgangsbepalingen zijn de gewijzigde Advocatenwet en de Stageverordening 1988 niet van toepassing op de stage van appellant. De Algemene Raad zal de beslissing van de Raad van Toezicht en de beroepsmogelijkheden van appellant daartegen toetsen aan de Stageverordening, zoals die gold op het moment dat appellant werd geschrapt van het tableau. Op dat moment gold de Stageverordening van 1955, laatstelijk gewijzigd bij verordening van 25 november 1977, in werking getreden 1 januari 1978. Volgens artikel 8 eerste lid van de Stageverordening geeft de Raad van Toezicht aan de stagiaire, wiens stage tenminste drie jaren heeft geduurd, een verklaring, dat de stage is voltooid, indien de Raad, gehoord de patroon of patroons, ook voor zover in andere arrondissementen gevestigd, en de stagiaire, althans dezen behoorlijk opgeroepen zijnde, oordeelt, dat de stagiaire nar behoren aan de verplichting, voortvloeiende uit de Stageverordening, heeft voldaan. Volgens het tweede lid van artikel 8 staat aan de stagiaire beroep op de Algemene Raad open tegen weigering van deze verklaring. De Algemene Raad is van oordeel dat ook stagiaires die na drie jaar praktijkuitoefening geen advocaat meer zijn, een verzoek tot de Raad van Toezicht kunnen richten tot afgifte van een verklaring van voltooide stage, mits dit verzoek binnen een betrekkelijke korte termijn na voltooiing van de stage wordt gedaan, omdat de Raad van Toezicht zich anders niet langer een betrouwbaar oordeel kan vormen omtrent de afgifte van de verklaring. Naar het oordeel van de Algemene Raad is een periode van acht jaar, zoals in casu, in ieder geval te lang om een dergelijk verzoek nog te kunnen honoreren. De Raad van Toezicht is derhalve, zij het op een grond die te categorisch is geformuleerd en die moet worden genuanceerd als voren omschreven, tot de juiste beslissing gekomen. Het beroep van appellant moet om die reden worden afgewezen. De Algemene Raad overweegt ten overvloede dat, ware het verzoek van appellant wel tijdig ingediend geweest, de Raad van Toezicht geen stageverklaring had kunnen afgeven zonder gelijktijdige stageverkorting van een maand. Bovendien komt het zeer onaannemelijk voor dat de Raad van Toezicht in het onderhavige geval, waarin de verzoeker op grond van tuchtrechtelijke veroordelingen van het tableau was geschrapt, daartoe aanleiding zou hebben gevonden en de Algemene Raad zulks zou hebben goedgekeurd.

Volgt

Afwijzing van het beroep